

[Glønborg]

Jeg vender så tilbage til den mundtlige del af statsministerens tale.

Statsministeren var ikke heldig med sit ordvalg, da han talte om at skabe balance mellem mennesket, systemerne og samfundet. Efter det menneskesyn, som Kristeligt Føkeparti bygger på, skal forholdet mellem mennesket og systemerne absolut ikke være en form for balance, men et klart herskerforhold. Det bør stå tindrende klart for enhver politiker, at systemer udelukkende er til for at tjene mennesket. Når mennesket sammen med andre danner et samfund, får det ansvar for, at alle regler og systemer udformes til gavn for hvert eneste menneske – ikke blot for de stærke og dygtige systembyggere.

Jeg håber, at den konservatisme, som statsministerens parti bygger på, ikke vil vise sig blot at være en bevaring af den stærkes magt, men vil vise sig at være den værdikonservatisme, som vi fra Kristeligt Folkepartis side hidtil har kunnet samarbejde med statsministeren om.

Jeg bliver betænkelig, når statsministeren ikke nævner ét ord om familien, som vi i firkloverregeringen var enige om at ville styrke. I stedet taler statsministeren om nye og bedre fællesskaber mellem mennesker. Jeg havde håbet, at den konservative statsminister ville huske det ældste fællesskab mellem mennesker, nemlig familiefællesskabet. Hvis de nye fællesskaber, som statsministeren taler om, skal blive til noget godt, bliver der brug for det livsmod, som gror i et sundt familieliv. Familiemennesket har overskud til også at drage ensomme ind i fællesskabet og at hjælpe dem, der er i nød. Derfor hænger en aktiv familiepølitik og en aktiv socialpolitik uløseligt sammen.

Jeg vil citere et kort afsnit af statsministerens tale. Jeg citerer fra sp. 3 i Folketingets forhandlinger:

»I disse år skal vi . . . fastlægge kursen for samfundet i det 21. århundrede og derfor skal vi nu foretage en række valg, som bliver af afgørende betydning for det danske samfunds og for demokratiets udvikling.«

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det blot er en forglemmelse, eller om der ligger et bevidst valg fra regeringens side i, at familiepølitik forbigås i tavshed. Jeg mindes ellers at have set en pæn valgbrochure fra Det Konservative Folkeparti, hvori man lovpriser familien. Jeg

har også fra det andet store regeringsparti, Venstre, læst og hørt utallige indlæg i valgkampen om familiens betydning, og det glæder mig, at hr. Ivar Hansen i sin ordførertale sagde, at vi skulle respektere familien. Jeg tager det som et udtryk for, at vi kan glæde os til i fællesskab at fjerne de økonomiske uretfærdigheder, som vil blive afsløret, når skatteministeren bliver færdig med det undersøgelsesarbejde med hensyn til diskriminering af ægteskabet, som blev sat i gang under firkloverregeringen.

I krydsilden i TV 1 i tirsdags sagde statsministeren i en sammenligning med firkloverregeringen, at KVR-regeringen kunne føre en mere liberal og borgerlig politik, end det har været muligt i de sidste 2-3 år. Det lyder interessant, at optagelsen af Det Radikale Venstre i regeringen skulle gøre den mere liberal og borgerlig.

Jeg har ledt efter de radikale fingeraftryk i talen, og i den skriftlige del stødte jeg på et lovforslag, der udtrykkelig angives at stamme fra Det Radikale Venstre. Det kaldes en modernisering af ægteskabsloven, og indholdet er, at det skal gøres nemmere at opløse ægteskaber. Derved indskrænker man betydningen af at indgå i den stærke pagt, som et ægteskab er og fortsat bør være. Kristeligt Folkeparti mener, at samfundet gavner de enkelte mennesker, først og fremmest børnene, ved at styrke ægteskabsinstitutionen. Jeg vil gerne vide, om Venstre og Det Konservative Folkeparti mener, at en svækkelse af ægteskabet og dermed familien er til gavn for nogen. Hvis det er den form for liberalisme og borgerlighed, statsministeren ønsker, er det rigtigt, at det er blevet lettere med De Radikale end med os.

Problemerne med Danmarks økonomi er godt beskrevet i mange sammenhænge, så jeg vil ikke bruge mange ord på at fortælle, hvor slemt det er. Det er meget alvorligt, at vi i mange år skal slås med en stor gæld til udlandet, men vi skal slås med den, og vi kan vinde, hvis vi vil. Selv om det er upopulært og jeg risikerer opringninger fra vælgere, der vil fortælle, at nu vil de ikke stemme på Kristeligt Folkeparti mere, skal sandheden siges, nemlig at gælden til udlandet skyldes et overforbrug, som vi alle har nydt frugterne af. Vi skal holde op med at skændes om, hvem der har den største skyld. Lad os bruge den gode gamle kristne målestok for synden. Der er det specielle ved den målestok, at den kun har én eneste måleenhed. Den